

Viering van de Ekklesia Tilburg

Zondag 8 november 2020
32ste zondag door het jaar (A jaar)

Voorganger in de Schrift: Jan van der
Sman
Voorganger aan de Tafel: Jan Glorius
Lector: Margriet Kraak
Zang: Henk Huisman en Monique
Riemens
Klavier: Noortje Krämer

Het komt goed !

Opening

Het Licht wordt ontstoken

Openingslied: De zon is al op, GM III 124

Welkom en inleiding

Allemaal van harte welkom in deze viering van onze Ekklesia. Fijn om in de herfst te zingen over de zon, de mooiste kleuren en de zang van de vogels. Het mooie weer doet ons even vergeten dat de herfst ook nat en koud kan zijn. Licht en vreugde verdrijven het sombere gevoel van dit donkere jaargetijde. Ja, het komt goed, we weten dat het over een paar maanden weer lente wordt.

Maar komt het ooit goed met al die corona-ellende? Velen beginnen de moed te verliezen, het duurt nu al zolang. Gezondheid, werk en inkomen, niets is meer zeker. Komt het nog ooit goed met alle chaos en geweld in onze wereld? Toch vertellen wij elkaar verhalen en zingen we dat tranen gedroogd zullen worden en dat het goed komen zal. Een nieuwe werkelijkheid wordt ons aangereikt. Ons wacht een vreugde groter dan alle angst en onzekerheid!

Voor Jezus was de komst van 'het koninkrijk van God' al werkelijkheid. Ja, het is al zover voor wie het zien wil. Op vele manieren probeert Jezus ons vertrouwd te maken met die nieuwe werkelijkheid. Vandaag horen we in zijn parabel over de dwaze en wijze bruidsmeisjes dat wijsheid de deur is naar Gods Koninkrijk. En die wijsheid laat zich gemakkelijk vinden als we vol liefde ons hart ervoor openen.

Stilte - Gebed

Goede God, Bron van wijsheid en kracht, bron van licht op onze weg. Wees ons nabij in deze onzekere tijden. Bevrijd ons van de angsten die ons gevangen houden. Open onze ogen voor uw koninkrijk van liefde. Sterk ons geloof in de weg die Jezus ons is voorgedaan. Wat zou het mooi zijn als uw liefde in onze wereld tot ontplooiing komt. Amen.

Viering rond de Schrift

Lied: Soms even - Zijn als of niet LG II 62

Eerste lezing: Wijsheid 6, 12 t/m 16

Lied: Hoor, Israël - Hoor, maar ik kan niet horen LG II 63

Tweede lezing: Evangelie van Matteüs 25, 1 t/m 13

Muziek

Overweging

In de lezing van vandaag vergelijkt Jezus het geloven in het Koninkrijk van de hemel met het op weg zijn van tien bruidsmeisjes naar een bruiloftsfeest. Vijf hadden zich goed voorbereid en er rekening mee gehouden dat het wel eens lang kon duren voor het feest begon. Ze hadden reserve-olie bij zich om de fakkels brandend te houden. Geen probleem als ze in slaap zouden vallen, ze waren klaar voor het feest. De andere waren zo dom om geen reserve-olie mee te nemen. Ze moesten alsnog olie gaan kopen, waren te laat terug en stonden voor een gesloten deur. De parabel eindigt met: wees dus waakzaam. En dat is dus geen verwijt dat ze in slaap waren gevallen, maar een aansporing om helemaal klaar te zijn voor het feest.

Op zich geen bijzonder verhaal, met een voor de hand liggende boodschap. Het wordt anders als we bedenken dat Jezus deze parabel vertelt in het kader van zijn verkondiging van de komst van Gods Koninkrijk. In de Bijbelse traditie is een bruiloft vaak het beeld voor Gods

verbond met de mensen. Daarop gefocust zijn is geen kwestie van dom of verstandig, maar raakt de essentie van ons mens-zijn en beslist uiteindelijk, als een laatste oordeel, over de betekenis van ons leven.

De nieuwe Bijbelvertaling spreekt dan ook niet meer over dom en verstandig, maar over wijze en dwaze meisjes. Het getuigt van wijsheid als we ons laten inspireren door het visioen van het Rijk Gods, het visioen dat aarde en hemel één zijn. Het is wijs als we ons daarop richten bij ons doen en laten. Dat is een levenshouding die perspectief biedt en nieuw leven schept. Dwaas is het als we denken zelf wel te weten wat goed leven is. Dwaas is als we denken dat het leven maakbaar is, dat we met onze kennis en macht de toekomst in handen hebben. De parabel vertelt dat die dwaasheid een doodlopende weg is, dat we uiteindelijk voor een gesloten deur komen te staan. De parabel is dan ook een oproep van Jezus tot ommekeer, een oproep om ons hart te openen voor de wijsheid van zijn boodschap.

Wat is dat voor wijsheid waartoe Jezus ons oproept? In de eerste lezing hoorden we een prachtige lofrede over de wijsheid: Schitterend en onvergankelijk is de wijsheid, zo begint de lezing. Wijsheid komt welwillend tegemoet aan wie het waard is. Ze laat zich vinden voor wie haar zoekt, ze laat zich kennen door wie haar lief heeft, ze ligt voor het oprapen voor wie er echt naar verlangt. Niet met ons verstand verwerven we Wijsheid. Ons verstand moet voor die wijsheid ruimte scheppen. Wijsheid is een gave, een genade uit een andere dimensie. We mogen delen in goddelijk Wijsheid.

Je zou de Bijbel-in-zijn-totaliteit de openbaring van die goddelijke wijsheid kunnen noemen. Op allerlei manieren komt die wijsheid ter sprake. Het is het Scheppingswoord dat om te beginnen de chaos tot de orde roept. Het is de Tora, het zijn de levenslessen die ons de weg wijzen naar het ware leven. Het is Gods Woord dat in Jezus vlees en bloed geworden en klinkt in zijn boodschap. In de parabel van vandaag roept Jezus ons op om ons hart te openen voor die goddelijke wijsheid en klaar te staan voor de komst van Gods Koninkrijk.

De eerste Christenen dachten dat Gods koninkrijk spoedig zou komen, dat Jezus weldra als de Christus zou terugkeren om te oordelen wie er klaar voor is en wie niet. Maar toen die wederkomst lang op zich liet wachten groeide de overtuiging dat we de komst van Gods Rijk niet zo letterlijk en concreet moeten verstaan. Het is een visioen, achter de horizon, dat hier en nu inhoud en richting aan ons leven geeft. Het is een

visioen dat hier en nu waarde en betekenis geeft aan ons concrete bestaan.

Als een wenkend perspectief straalt de liefde van Gods Rijk ons tegemoet. Elke stap in de richting van dat Gods Rijk geeft vreugde aan ons leven. Liefde en vrede worden al een tastbare werkelijkheid, waar we met elkaar naar die nieuwe wereld op weg zijn. Vol geloof en vertrouwen werken aan die nieuwe werkelijkheid geeft zin aan ons bestaan.

Maar wat moeten we met al die wijsheid? Geen hemels visioen maar donkere wolken dreigen aan de horizon. Dat koninkrijk van God lijkt verder weg dan ooit. We leven in een wereld vol geweld, lijden en verdriet. Is er nog hoop na Corona, na alle pijn en verdriet? En dan zijn er ook nog de grote problemen van deze tijd!... Wie houdt het vol, wie durft nog te geloven tegen beter weten in? Worden onze stappen in de richting van een nieuwe wereld niet bijna altijd overschaduwd door teleurstelling, angst en ongeloof? Zijn we opgewassen tegen de mooie beloften en verleidingen die succesvoller lijken? Komt het ooit goed. Wordt het nog wat met onze wereld?

En toch horen we vandaag in de parabel van Jezus: Wie wijs is, wie echt wil leven, laat zich niet gek maken en blijft geloven tegen alle doemscenario's en doodsbedreigingen in. Wie wijs is staat klaar, met reserve olie, om hoe dan ook licht te brengen in de duisternis. Als we durven geloven in een wereld van vrede en liefde zullen onze ogen opengaan voor nieuwe perspectieven, zullen onverwachte mogelijkheden ons worden aangereikt.

Het zijn vaak kleine dingen die er echt toe doen, die een wereld van liefde en verbondenheid scheppen, die bemoedigen en troost brengen. Als we met liefde en wijsheid naar de grote problemen van deze tijd kijken, kan het zomaar gebeuren dat we perspectieven zien waar politici en wetenschappers zich blind staren. Als we geloven in het visioen is het niet moeilijk om wat stapjes terug te doen en ruimte te scheppen voor anderen. Dan is het niet moeilijk om te kiezen voor een soberder en groener leven ter wille van een beter klimaat. We mogen erop vertrouwen dat we op weg zijn naar een wereld mooier en rijker dan we durven dromen.

Als we ons hart openen voor de goddelijke wijsheid van Jezus, staat de deur voor ons open naar een nieuwe wereld. Dan komt het goed. Dan gloort er licht aan de horizon, het licht van de levende God. Amen

Lied: God weet komt het goed GM III 81

Mededelingen en collecte

Muziek

Viering rond de Tafel

Klaarmaken van de tafel

Uitnodiging aan tafel

Tafelgebeden

Intenties en stil gebed

lied: Sacrament van hoop GM III 208

Vredeswens / Onze Vader

Breken en delen

Muziek

Slot

Voorbede

Goede God, bron van alle leven, maak het stil in ons, raak ons aan met uw Wijsheid. Moge uw woord ons de kracht geven om onze angsten te overwinnen en te blijven geloven in uw hemel op aarde. Moge uw liefde zichtbaar worden in ons omgaan met elkaar. En Moge ons geloof de bron zijn van een nieuw en vreugdevol bestaan.

stilte

Goede God, schenk onze ekklesia en al uw kerken de moed om uw wijsheid te verkondigen en dienstbaar te zijn aan het zoeken naar een nieuwe samenleving. Moge uw kerken gemeenschappen zijn, waar in de stilte uw stem spreekt, waar inspiratie te vinden is voor het omgaan met de vragen van deze tijd.

Stilte

Goede God, moge degenen die verantwoordelijkheid dragen steeds meer oog krijgen voor wat echt van waarde is. Raak hen aan met uw wijsheid, schenk hen liefde voor mens en natuur. Wees een bron van kracht en inspiratie voor allen die zich inzetten voor een nieuwe, menswaardige wereld.

Acclamatie: Gij die het sprakeloze bidden hoort GM III 52

Afsluiting en Zegen

Laten we nog eens naar de meisjes kijken. Hadden die wijze meisjes niet wat olie kunnen geven aan die dwazen? Nee, dat zou geen naastenliefde maar dwaasheid zijn. Al te vaak proberen de machthebbers met hun grote mond over de ruggen van eenvoudige wijze mensen de eersten te zijn. Nee, ze zijn wijzer en weten wat het best voor de dwazen is. Ze verwijzen hen naar de olieverkopers, dan zijn ze een volgende keer misschien wel op tijd klaar.

Ook al rekenen wij ons wellicht tot de wijzen, toch is het een goed idee om eens te kijken waar de olie vandaan komt. De lampolie in die tijd werd verkregen door pitten en zaden te kraken en te persen. Uit die zaden persten ze als het ware de kiemkracht van het leven. Dat levensbeginsel gaf de olie zijn heilzame krachten: het gaf licht in duister tijden, het heelde wonden en gaf de priesters en profeten die ermee gezalfd werden, hun heilige goddelijk status.

Misschien dat wij, gekraakt en geperst door de ellende om ons heen dichterbij de kiemkracht van ons leven komen. Misschien blijken we over meer dan genoeg olie te beschikken om licht te brengen in deze donkere tijden, om pijn en verdriet te helen, en om onze wereld te heiligen tot een hemel op aarde. Moge God ons daartoe zegenen, dat vragen wij

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen

Slotlied: Een schoot van ontferming LG II 67